

LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND

Nieuwsbrief 16, september 2009

Geslaagde reis naar Zambia

Projecten werken goed

Deze nieuwsbrief is te klein om al mijn indrukken van de reis naar Zambia op te schrijven. Op de website kunnen jullie mijn hele verslag lezen. Hier alleen de belangrijkste punten van de drie projecten die we met de Stichting steunen.

Ndola: Grotere kinderen krijgen les

Het weeshuis in Ndola ziet er mooi uit. Het nieuwe gebouw voor de was- en droogmachine is mooi geschilderd. Aan het toilet en douche voor de verzorgsters wordt gewerkt. De kinderen zien er gezond en vrolijk uit. De grootste verbetering is dat er een vrouw is aangetrokken die de grotere kinderen vijf ochtenden in de week een soort kleuteronderwijs geeft. De kinderen leren een aantal woorden in het Engels, ze leren tellen en samen spelletjes doen. Belangrijk is ook dat ze leren luisteren, stil zitten en zich concentreren. Momenteel doen 12 kinderen mee.

Mpika: Vrouwen enthousiast over kredietprogramma

Ik keek het meest uit naar mijn bezoek aan de vrouwen in Mpika. Hier heb ik bijna 10 jaar gewerkt vooral met jongeren en vrouwen. Het vrouwenkredietprogramma dat de Stichting in Mpika financiert, wordt geleid door mijn vriendin Lizzy.

Overleg met Lizzy

Het overmaken van het relatief kleine bedrag voor het kredietprogramma van de groep van 30 vrouwen van Lizzy, heeft veel gevolgen gehad. Het grootste probleem voor Lizzy is dat veel vrouwen van buiten de groep ook mee willen doen in het

kredietprogramma. Deze vrouwen bevinden zich in dezelfde situatie. Maar iedereen tegelijk helpen is voor Lizzy niet uitvoerbaar. Het is niet gemakkelijk om de structuur voor het kredietprogramma op te zetten. Een bankrekening openen voor de groep is al een heel gedoe.

Lizzy heeft een vergadering belegd voor de vrouwen van haar groep en waarbij ook afgevaardigden van andere vrouwengroepen konden komen die niet opgenomen zijn in het kredietprogramma. In deze vergadering heb ik duidelijk gemaakt dat we eerst het fonds goed willen laten draaien met de groep van 30 vrouwen. Als dat goed loopt kunnen we zien hoe we uit kunnen breiden naar andere groepen. Heel tevreden waren de andere vrouwen daar natuurlijk niet mee, maar ze begrepen wel dat het niet anders was. Het is een aparte ervaring om je te realiseren dat je samen bent met zoveel vrouwen die allemaal besmet zijn met het hiv-virus. De meesten zijn weduwe en ze zorgen allemaal voor kinderen; hun eigen en vaak ook kinderen van verwanten. Een aantal van die kinderen zijn ook besmet. Een heel ander leven dan in Nederland.

Helen is 38 jaar en heeft zeven kinderen om voor te zorgen. Vijf zijn haar eigen kinderen, de andere twee zijn van haar zus die in het ziekenhuis ligt. Haar man is in 1997 overleden. Ze wisten toen niet dat hij aids had. Haar jongste kind was toen 6 maanden. Later bleek dit kind ook besmet te zijn en hij krijgt nu aidsremmers. Een aantal jaren geleden is ze hertrouwd en heeft ze nog een kind gekregen. Toen wist ze dat ze besmet was en heeft ze in het ziekenhuis medicijnen gekregen om er voor te zorgen dat dit kind niet besmet raakte. Dat is gelukt. Haar tweede echtgenoot is inmiddels ook overleden. Helen heeft een stalletje op de markt waar ze gedroogde vis verkoopt. Met de lening van het kredietfonds heeft ze haar handelskapitaal kunnen vergroten.

Chinsali: Transit Home gerenoveerd

Het weeshuis in Chinsali had ik nog nooit gezien. De doelgroep is hetzelfde als in Ndola: kinderen tussen 0 en 5 jaar. Maar in Chinsali is het huis, in tegenstelling tot het huis in Ndola, onderdeel van een veelomvattend programma. Er is een organisatie die al met mensen praat als ze ziek zijn en nog niet zeker weten of ze aids hebben. Deze mensen worden gevolgd en waar nodig geholpen. Als de ouders ziek zijn en niet voor voldoende eten kunnen zorgen, kunnen de verzorgers melkpoeder bij de organisatie krijgen en eventueel eiwitrijk voedsel voor ondervoede kinderen. Kinderen waarvan de ouders het schoolgeld niet meer kunnen betalen, kunnen gratis naar het schoolje bij de organisatie. Als de ouders overlijden en er is (tijdelijk) geen oplossing voor de kleine kinderen dan worden die in het weeshuis opgenomen. Geprobeerd wordt om steeds de gemeenschap erbij te betrekken. Met geld van de Stichting is het weeshuis gerenoveerd. Er is een nieuw dak opgezet en er zijn plafonds ingezet. Ook is het hele huis aan de binnen- en buitenkant geschilderd. We gaan nu proberen nieuw meubilair en nieuwe bedjes te financieren.

[Kijk op de website voor het hele verslag over de reis!!](#)

Stichting 'LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND'
Leonard Roggeveenstraat 49, 6708 SL Wageningen
hetzambiaansekind@planet.nl; www.langlevehetzambiaansekind.nl
bankrekeningnummer: 39 70 72 694